

בית הדין לערעורים

לפני: הנשיאה דפנה פישר, עו"ד

המערער:

הקובלת: חן-יה מימון בשם המכללה האקדמית תל אביב יפו

החלטה

בפניי הודעת ערעור שהוגשה על ידי (להלן: "המערער").

מן המסמכים שהונחו בפני עולה, כי נגד המערער הוגש כתב קובלנה ביום 10.2.2020, במסגרתה הואשם המערער בעבירה של "הפרת הוראה המתייחסת לבחינה או לעבודה לרבות הוראה בדבר התנהגות במהלך בחינה בכתב או בעל-פה" לפי סעיף 21.5 לתקנון משמעת סטודנטים (להלן: "התקנון").

בקובלנה נטען כי המערער נתפס כאשר בכיסו מכשיר טלפון כבוי בזמן שיצא לשירותים במהלך בחינה בקורס "..." אשר נערכה ביום 5.2.2020.

המערער זומן לדיון משמעתו שנערך ביום 19.2.2020, שהתקיים בנוכחות הממונה על המשמעת, הד"ר איריס גבר-רוזנבלום, ובנוכחות הקובלת, הגב' חן-יה מימון.

המערער הודה באישום המיוחס לו.

פסק הדין, הפוסל את הבחינה, הומצא למערער ביום 23.2.2020.

המערער הגיש ערעור ביום 21.3.2020.

תמצית טענת המערער היא שעל אף שהעונש שהוטל עליו כולל את פסילת הבחינה בלבד, הרי שמועד ב' של הבחינה בוטל אף הוא עקב נסיבות משבר הקורונה, באופן שלטענת המערער יוצר חשש שלא יוכל לגשת לבחינה בקורס כבר השנה, ועל כן לטענתו העונש בפועל איננו מידתי. כמו כן, ציין התלמיד נסיבות אישיות.

ביום 11.5.2020 נתקבלה אצלי תגובת הקובלת להודעת הערעור, ממנה עולה כי לאחר הגשת הודעת הערעור נבחן המערער בבחינת מועד ב' חלופית שהתקיימה ביום 8.5.2020.

הודעת הערעור הוגשה באיחור. לפי סעיף 50 לתקנון יש להגיש ערעור לכל המאוחר תוך חמישה עשר יום מהמצאת פסק הדין.

על אף שלנוכח הנסיבות המיוחדות שציין התלמיד אני סבורה כי אין לפסול על הסף את הערעור מהמת האיחור בהגשתו, הרי שמתגובת הקובלת עולה כי ממילא הנסיבות המיוחדות שציין המערער אינן חלות יותר, באופן שאף מיתר ממילא את מתן הסעד שאותו מבקש המערער.

משכך, לא מצאתי לנכון להידרש לערעור.

אסכולה אקדמית תל אביב יפו

דפנה פישר, עו"ד, נשיאת ביה"ד

תאריך: 14.5.2020